

Traian Demetrescu

Corbii

Pe plopii întinși
Coboară corbii-n pâlcc de doliu,
Cernesc al iernii alb lințoliu
Și, triști, de foame par învinși...

Cugetători,
Privesc spre cer, privesc departe;
Pe când un glas de vânt împarte
Un cântec care dă fiori...

În cimitir,
Pribegi, s-au adunat la sfadă;
Iar sub uitare și zăpadă
S-ascund mormintele în șir....

Și pe când trec,
În a crepusculului oră,
Spre groapa unde doarme-o soră,
Și-n suflet plânsul îl înec;

În aiurări
De spaimă inima mea moare,
Acoperite de ninsoare
Pierdute sunt orice cărări...

Și mă învinge
Un gând amar, știind c-odată
Și peste groapa mea uitată
Vor trece corbii și va ninge!...

(T. Demetrescu, *Corbii*, în *Poezia simbolistă românească*. Antologie, introducere, dosare critice, comentarii, note și bibliografie de R. Zafiu, Humanitas, București, 1996, p. 149)